

bestaaet i, at det ærede Flertal bestemt har nægtet at forhandle paa Grundlag af en Forhøjelse af Konjunkturtillæget og den højtærede Minister ligesaa. Saa har vi desuden modtaget et Par Deputationer fra Tjenestemændene, ligesom det i Udvalget er konstateret, at man i Sverige og Norge betaler betydelig højere Lønninger til de paagældende Tjenestemænd end her i Danmark. Dette skulde man jo tro vilde virke ansporende til, at vi ogsaa gik lidt højere her til Lands, men det har altsaa ikke været Tilfældet. Det socialdemokratiske Mindretal staar altsaa alene med sit Ændringsforslag, og jeg skal tillade mig paa Mindretallets Vegne at anbefale det til Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Udvalgs Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget og skal sige, at jeg kan ikke modtage Mindretallets Ændringsforslag, der vilde betyde en direkte Merudgift for Statskassen af ca. 20 Mill. Kr. årlig foruden de Udgifter, der sikkert indirekte vilde blive en Følge, idet man da nødvendigvis ogsaa maatte forhøje Konjunkturtillæget for Pensionister og andre. Det har ligeledes glædet mig at se, at Udvalget har kunnet slutte sig til det Tilsagn, jeg paa Regeringens Vegne har givet Tjenestemændene, nemlig at Regeringen vilde stræbe længst muligt at opretholde de nuværende Lønninger, saa længe det overhovedet var finansielt muligt at gøre det, og at Regeringen herved lod sig lede af den Betragtning, at man skyldte Tjenestemændene Tak for godt udført Arbejde under de vanskelige Krigsforhold og ligeledes maatte erkende, at Tjenestemændenes Løn under Krigen en Tid ikke havde fulgt Skridt med Dyrtidsstigningen. Jeg har sagt til Tjenestemændene, og jeg har sagt her i Tinget, at dette Tilsagn havde under de nu nedadgaende, tydeligt nok stærkt nedadgaende, Konjunkturer for det erhvervende Samfund her i Landet og for Statskassen en meget stor Betydning, en langt større Betydning for Tjenestemændene end et midlertidigt Tillæg som det, det ærede Mindretal foreslaar, og Betydningen forstærkes meget væsentligt derved, at nu det ærede Udvalgsflertal stiller sig bag ved Finansministerens Udtalelse om denne Sag. Det maa jeg altsaa forstaa som en Tilslutning fra Folketingets Flertals Side til det Løfte, jeg som Finansminister paa Regeringens Vegne har givet Tjenestemændene, og jeg vil dog tro, at denne Tilslutning i Virkeligheden er enstemmig, idet jeg ikke kan tænke mig andet, end at ogsaa det ærede Mindretal, som jo selvfølgelig

har ønsket at faa sin Ændring gennemført, i og for sig slutter sig til den Betragtning med Hensyn til Tjenestemændene, som Flertallet her har givet Udtryk i Tilslutning til min Udtalelse som Finansminister.

Hermed skal jeg altsaa takke Udvalget for Sagens Behandling og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtigst mulig.

Ordføreren (Søren Svendsen): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ret meget eller gentage de forskellige Grunde, som blev fremført af mig ved Lovforslagets første Behandling ogsaa med Hensyn til Konjunkturtillæget, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen omtalte. Jeg er saa fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at en urigtig Paastand ikke bliver bedre ved at blive gentaget, og det gør det ærede Medlems fuldstændig urigtige Paastand med Hensyn til dette Tillæg heller ikke. Jeg maa minde om, som jeg gjorde ved Sagen første Behandling, at det ærede Medlem jo selv har sat sit Navn under en Betænkning, som udtaler, hvad der er Meningens med Konjunkturtillæget, at det netop skal svare til Maalet for Velstand i det hele og de økonomiske Forhold ogsaa i de private, de civile Erhverv. Der blev af det ærede Medlem selv og af alle dem, der omtalte dette Spørgsmaal ved Lønningslovens Behandling her i Tinget, gjort akkurat det samme Synspunkt gældende, og derfor er det en urigtig Paastand af det ærede Medlem, og denne er ikke blevet bedre ved de Udtalelser, han fremkom med hverken ved Sagens første Behandling eller i Dag. Det ærede Medlem udtalte, at man maatte jo have en Maalestok for Konjunkturerne ligesaa vel som for Dyrtiden. Dertil vil jeg sige, at vi har jo ikke de Regler i Lovforslaget med Hensyn til Konjunkturtillæget, som vi har med Hensyn til Dyrtidstillæget, idet dette sidste bliver udregnet kvartalsvis af Statistisk Departement. Angaaende Konjunkturerne har vi kun det Skøn, vi havde, den Gang vi vedtog Lønningsloven, og vi har ogsaa et Skøn over, hvorledes Forholdene nu ligger. Og dér er det vist ubestrideligt — det vil heller ikke blive bestridt af det ærede Medlem —, at det frie Erhverv staar meget daarligt i Øjeblikket. Vi ser, hvorledes mange af de store Bedrifter maa standse deres Virksomhed. Hvorfor? Paa Grund af Nedgangen i Konjunkturerne. Og de Tusinder af arbejdsløse, som nu melder sig til Understøttelse; hvorfor? Fordi Konjunkturerne er gaaet nedad, og fordi de frie Erhverv ikke mere kan udrede de store Lønninger og derfor er nødte til at